

Komist fíð sælat!

Sigrim
Jansen

Þig langar líf að byrja á að segja
hér smásognir mið heimilisliði minni.

Ígjá að Hópmi og eina döllur sem í
daglegun fali bræðrarnar var lara nýnd
stelpan, en svo vandaði ef líf væl
að fái þessu óvinnuðum fræðum um
eittkvæð þess hällar þá allt i einum
hér stelpan Guðrúnar minn eða jafnvel
elstu Guðrúnar. „Þú er eg god“, sagði hún
þá. Þetta lík ígjá mið sunnalagðar erjus
milli ævölkina. Hún rök að því að eg
þurki að fára að minna^{liku} utan heimilis.
Ígjá fekk minnu i frjóslíhiði. Hög rauð
að gera enda í byrgin verðidar. Við unnum
íjinsl líkkl. 7 eða 11. Allar ferkjum mið
mið hvernig gerum að lata líniarnar
endast heima líf að minna þó ekki
því nema nauðsynlegisslu slóðum.

Hver ferkir ekki spurnig spurningar í
þessum díum, „Drað! Er ekkerd líf með
happini.“ „Rennilásinn á tilþunni minni
er tiladrur.“ „Það er god að vellingum
minnum.“ Við herðum upp hugarn og í
ótektar þjórhánu að gera fella all
á kvöldini. Þoo einoq líf að herda

sig upp er farid sif i fjarhagsaðlun.
 og mið er þessi brunn að fá þeysu mæslí
 búxur, rafmagnið greyt nýbundið að
 fylla ólittankin. Þá hugsa eg með mið
 mið skal eg svo sannarlega koma þjálfsi
 meit meit eillhetat næsl þegar eg fái tilbogad.
 Ófni i blíssu, búxur éða lava nýjan varalit.
 En vili meður! Þegar eg fer inn í vinnu sveimur
 dögum seirna er línd að seðja upp mida
 sem á ólendud. Kallað næsl! Við manavi
 alhugur kemur í ljós að þau eru konur
 og ademo konur, sem eiga að vera heima.
 Þær rauk dráumus minn um jafnvél
 bara varalit til í loftið. En þau sem
 er verra að kynningar er að mið gelur
 skelpan éða konan bara allt sig
 þat til fiskur kemur næsl þá verður kallað
 í hana. Og þat er afslur gengim gamli
 heimilisdráugurinn sem eg sagði fái i
 upphafi. Nið við konur söllum bara him
 og sléppum okkur til í að vinna upp
 öll verkefnið sem hafa hrigast upp.
 Við hugsum okkur að mið skulum við
 vera duglegar að koma óllu í lag
 heima fara svo ef til milli i bokasafnið.
 En vanalega en er mið komið kall um

III

at mala i vinnu fyrst heldur en
draumurinn um ferð i bokasafn með
at rælast. Þó varður nippur að 1974
og miði er mikil um at vora. Þamningar
og meiri Þamningar og miði kenna
kaupþrygging fyrir folk i fiskvernum.
En þá hvor er mögum áttum.
"Hic er fríslíkiskerlögarnar orðnar
illauðar, vilja já kaup fyrir at vera
heimi". Íst reynum at koma fari a
framfarri at fella si miði fyrir karlmenn
lika en svæði er að þeir hafi miði allt of
vinnu. Það er meyni að tilskjúfa at er
lidjum ek engan um at fá gefa ókkur
meill adferð að já alvinnuþryggi eins og
annat folk. Hver hefir heyst að konur s.d.
i banka, símsöð, skrifstofa eða íst
mijólkurhúð þegar mijólk sein sendar heime
og aldrei er lalad um s.d. Bankakerlingar
heldur konur í banka. Þennan moral hef
eg aldrei okilið því miði fimmal við allar
þau mikilvægar hvat sem við vinnum
herina og heiman. Þidan lekur við
mikil órð og þóf að fá kaupþrygginguna
framengi. 19 júní er hin fyrst undyrýtuð
sem sagt varri fjórum mánuðum eftir.

V

banninga. Og mið et mið að gera þó
komi dagar sem ekki er til fiskur. Þó
lögum til þróun, þóttur, bors og lista,
sem er hreind engi vanförf a. Óg
anagnir og viðars um að hafa sínar
8 líma dagrinnar bryggða bolit mikil
sálaráslund. Nið er líka hugað um að
hagræða komin logaranna og gynnslu
fisksins svo alls að sí einkver minna.
Íslundit gjörþreyldist. Þó minnum
vinnust að hafa 3 dagar adeins fallit inn
á límabilini fra 19 júní. Og voru þeir
greiddir sem kauptryggingadagar. Eg hefi
leint öllu minni sali að kauptryggingunni
þriði síð stjórn i hendi ókkas að i dag er
hun það sem síð komin i fiskvinnu fyrstum
fyrsl og fremsl að skanda saman um og
reyna s.d að fá uppsagnarfrestini lengdan.
Og að lokum. Í daglegu sali er fiskur
og fiskvinnu neft undyráðun-alvinna
þjóðarinnar, en hvers er kaup komin i
fiskvinnu. Eflir ~~1875~~¹⁸⁷⁵ árs ðarf 237,10 kr. að límum
1872,80 kr. að dag. 9364 kr. að viku og hækkað
ekki för hinri vinni alla aði i fiskvinnu.
Það gelum síð svo veill ókkur
umframt það nautsýnlegasta? ~~Óg~~
Raunveruliga ekker. En þó kemur fyrir að

VI
við slöndumst ekki freindingarnar
s.d.
Migfeytur lengi langat í að baupa mér
ljóðabók Þóris Þórmars. Þeit það effir
mér á dögumnum. Þín kostlaði 2240 kr.
Eg var eins dag og minnlega 1½ líma
áð minna fyrir henni. Felta gerum við
okkur áð góðu vegna þess at ~~margræði~~^{flestalæti} af
þóruum í fiskiminni eru hinn mætus sem eru
at reyna at drygja lekjist ~~bíndas~~ heimilisins.
Nir i tilfinni kvennaars skulum við
byrja á því fyrst og fremst at meða
okkur sjálfar. Becca ekki oftari, "Eg minn
ekkerst eg er bara heima," tóta, "Eg minn
bará i fiski" Þá og þá fyrst fórum við
at fá ~~okkur~~ ~~margræði~~ einhverju áorkad.
Takk fyrir.

Sigrun Clausen